

- 22 Кражбы, лихоимства, лукавство, коварство, похотливость, погледъ лукавъ, хуленіе, гордость,
 23 безумство. Всички тѣзи лукавы нѣша извѣтрѣ
 излѣзуватъ, и осквирнявать человѣка.
- 24 И като станж отъ тамъ, отиде въ прѣдѣлы-
 тѣ Тирскы и Сидонскы; и влѣзе въ еднѣ кѣ-
 щж, и не искаше да го знае никой; но не мо-
 25 жѣ да ся укрые. Защото като чу за него нѣкоя
 си жена, на коїжто дѣщеря й имаше духъ не-
 26 чистъ, дойде и припади ж на иозѣтѣ му. А тя
 жена бѣ Еллинка, родомъ Сирофиникіанка: и
 моляше му ся да испѣди бѣсъ-тѣ отъ дѣщеріј
 27 й. А Іисусъ й рече: Остави да ся насытять пър-
 вомъ чида-та; защото не е добрѣ да земе нѣкой
 хлѣбъ-тѣ отъ чада-та, и да го хвирли на псета-
 28 та. А тя отговори и рече му: Ей, Господи, но
 и псета-та отдолу подъ тръпезж-тѣ ядѣть отъ
 29 трошици-тѣ на дѣца-та. И рече й: За тѣзи рѣчъ,
 30 иди; бѣсъ-тѣ излѣзе изъ дѣщеріј ти. И като
 отиде у дома си, намѣри че бѣсъ-тѣ бѣ излѣзъ,
 и дѣщеря й легнѣла на постелкѣ-тѣ.
- 31 И пакъ като излѣзе изъ прѣдѣлы-тѣ Тирскы
 и Сидонскы, дойде къмъ море-то Галилейско,
 32 между прѣдѣлы-тѣ Декаполскы. И довождать
 му единого глухъ и г҃жгнивъ, и молять му ся да
 33 възложи рѣж на него. И като го зѣ на стра-
 нѣ отъ народъ-тѣ, вложи пъrstы-тѣ си въ уши-
 тѣ му; и като плюнж, похванж го по языкъ тѣ.
 34 И погледи ж на небе-то, възджхнж, и казува му:
 35 Еффаѳа, сирѣчъ, Отвори ся. И тозь часть ся от-
 ворихж уши-тѣ му; и развирза ся вѣрска-та на
 36 языкъ-тѣ му, и говорѣше чисто. И заржча имъ
 да не кажжть това никому; но колкото имъ
 той заржчваше, толкозъ повече тѣ проповѣду-
 37 вахж; И удивявахж ся твърдѣ много, и дума-
 хж: Всичко добрѣ прави; и глухы-тѣ прави да
 чуїжть, и нѣмы-тѣ да говорятъ.